

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Johannes Climacus eller De Omnibus dubitandum est

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-jc-txt-shoot-id944d846b-b528-444b-9876-9d6ef13e5af1.pdf> (tilgået 27. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Skjøndt Johannes vel kunde fastholde dette, saa var hans Sindsstemning af den Beskaffenhed, at han ikke havde Mod til saaledes at være consequent ligeoverfor lovpriste Sandheder. Var det end inco[n]sequent af Geniet at ville fordre det af noget Menneske, saa var det dog consequent af en Stakkels Student at gjøre det. Han indsaae vel det Ufuldkomne i den Maade, paa hvilken han tilegnede sig Sandheden, men derfor vilde han dog ikke slippe Sætningen. Han stræbte da atter [at] tænke over den, for at see, hvorledes han kunde komme i Forhold til den. Det var endnu ikke Sætningen selv han vilde gennemtænke; thi han maatte jo først vide, om det kunde lykkes ham at komme i Forhold til den. Han spurgte derfor ikke saaledes: om Tvivlen som Begyndelsen er en Deel af Philosophien eller den er hele Philosophien? Hvis den er en Deel, hvilken da den anden Deel er? Om det er Visheden? Om disse Dele ere i al Evighed adskilte? Hvorledes der kan være tale om et Hele, naar dets Dele udelukke hinanden? Hvad nemlig Epicur paa en sophistisk Maade havde gjort gjeldende med Hensyn til Frygten for Døden, at man ikke skal bekymre sig om den; thi naar jeg er, er Døden ikke, naar Døden er, er jeg ikke, det forekom ham her at have sin Sandhed. Om der da var Noget, der forenede disse tvende Dele til [et] Hele? Saaledes spurgte han ikke, men derimod om den Enkeltes Forhold til hiin Sætning.